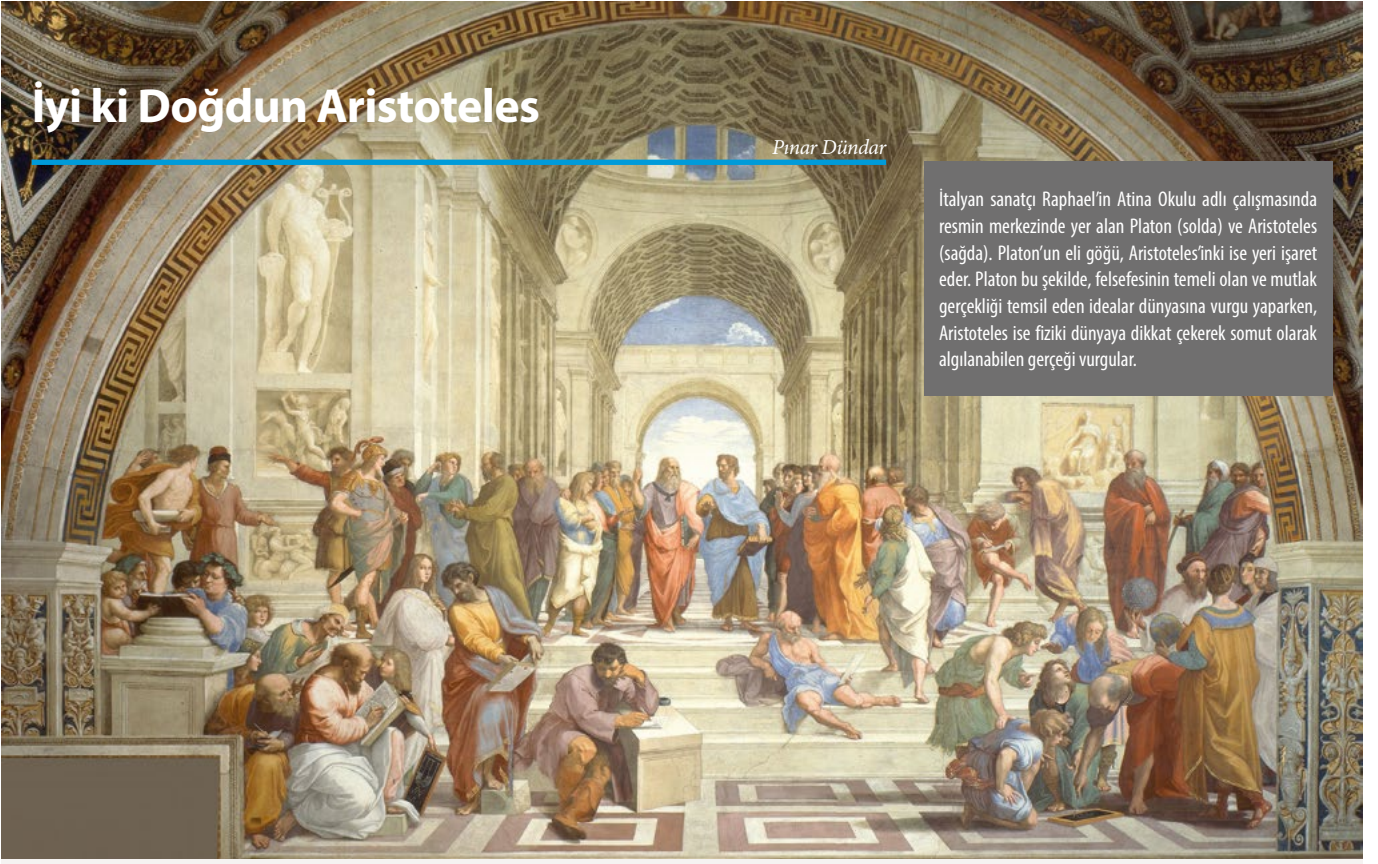

İyi ki Doğdu Aristoteles

Pınar Dündar

İtalyan sanatçı Raphael'in Atina Okulu adlı çalışmasında resmin merkezinde yer alan Platon (solda) ve Aristoteles (sağda). Platon'un eli göğü, Aristoteles'in ki ise yeri işaret eder. Platon bu şekilde, felsefesinin temeli olan ve mutlak gerçekliği temsil eden idealar dünyasına vurgu yaparken, Aristoteles ise fiziki dünyaya dikkat çekerek somut olarak algılanabilen gerçeği vurgular.

38. UNESCO Genel Konferansı'nda alınan karara göre 2016 yılı Aristoteles Yılı olarak ilan edildi. Aristoteles'in 2400. doğum yılı olması nedeniyle alınan karar doğrultusunda 23-28 Mayıs tarihleri arasında Selanik'teki Aristoteles Üniversitesi ev sahipliğinde çeşitli etkinlikler düzenlen-

di. Önde gelen Aristoteles araştırmacıları, etkinlikler kapsamında üniversitenin yanı sıra Aristoteles'in MÖ 384 yılında doğduğu, Yunanistan'ın kuzeyindeki Halkidiki Yarımadası'nda bulunan Stagira antik kentinde ve Büyük İskender'e eğitim verdiği Mieza köyünde çalışmalarını sundu.

Aristoteles ve hocası Platon, Antik Çağ felsefesinin en önemli temsilcilerinden. Platon'un Atina'daki okulunda yirmi yıl kadar eğitim alan Aristoteles, hocası öldükten sonra okuldan ayrıldı. Eğitimini takiben ilk zamanlar Platonculuktan etkilenen Aristoteles daha sonra ampirizme (deneycilik) döndü.

Dans Sınırları Kaldırıyor

Pınar Dündar

Dans etmeyi denediyseniz karşınızdakinin hareketlerini taklit etmeye başladığınız anda o kişiyle aranızda bir bağ kurulduğunu da hissetmiş olmalısınız. Mayıs ayında *Frontiers in Psychology*'de yayımlanan bir çalışma bu hissinizde yanılmadığınızı gösteriyor.

Bu çalışmada araştırmacılar yaşları 7-12 arasında değişen 100 çocuğu gruplara ayırarak her gruba farklı dans figürleri öğretti. Daha sonra bu gruplardan birbirlerinin karşısında üç dakika dans etmeleri istendi. Çocuklara dans performanslarının öncesinde ve sonrasında nasıl hissettikleri soruldu. Farklı gruplar karşısında dans etmeye başlamadan önce kendilerini yalnızca kendi gruplarındakilere yakın hissettiklerini söyleyen çocuklar, üç dakikanın sonunda kendilerine benzer şekilde dans eden gruplarla da bir bağ kur-

duklarını belirttiler. Buna göre benzer biçimde dans eden çocuklar farklı gruplarda yer alsalar bile aralarında bir bağ hissederken, farklı tempo ve figürde dans edenlerle aralarında böyle bir bağ hissetmemişti.

Araştırma ekibinin lideri, Oxford Üniversitesi'nde doktora öğrencisi olan Bahar Tunçgenç'e göre yaşamımız boyunca kendimizi bazı gruplarla özdeşleştirirken bazı gruplara ise uzak hissediyoruz. Bu duygular tutumlarımızı ve nasıl sosyalleştiğimizi belirliyor. Bu çalışma da çok basit dans figürlerinin dahi farklı gruplar-

dan çocukları duygusal olarak birbirine bağlayabildiğini gösteriyor.

Bu konuda gelecekte yapılacak çalışmaların insanlar arasında uyum ve işbirliği sağlamada işe yarayabileceği belirtiliyor.

